

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání, konaném dne 23.11.2011, **odvolání obžalovaného J. P.**, nar. XXXXX, proti rozsudku Městského soud v Brně ze dne 24.8.2011, č.j. 12T 103/2011-120, **t a k t o :**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Městského soudu v Brně byl obžalovaný J.P. uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2, 3 písm. a) trestního zákona. Tohoto trestného činu se podle skutkových zjištění soudu I. stupně měl obžalovaný dopustit tím, že dne 20.3.2009 v Brně jako schovatel uzavřel s M.P., nar. XXXXX jako složitelem a A.O., nar. XXXXX, jako oprávněnou, smlouvu o advokátní úschově finančních prostředků, a ve sjednaných lhůtách postupně převzal na svůj účet částku 2.700.000,- Kč, přičemž se dle čl. III. smlouvy zavázal jemu svěřené finanční prostředky bezodkladně vyplatit oprávněné a to tak, že částku 2.604.000,- Kč uvolní ve prospěch bankovního účtu uvedeného ve smlouvě do pěti pracovních dnů poté, co mu bude předložen příslušný originál LV, dále zbývající částku 96.000,- Kč, sloužící k uhrazení daně z převodu nemovitosti, že bude z úschovy schovatele uvolněna přímo ve prospěch příslušného správce daně oproti předložení daňového přiznání, a to do 15-ti dnů od této skutečnosti, přičemž následně po ústní dohodě mezi složitelem a oprávněnou, uhradil bankovním převodem částku 1.300.000,- Kč a po četných urgencích oprávněné složil dne 8.6.2009 částku 734.000,- Kč, dne 9.6.2009 částku 270.000,- Kč, dne 1.7.2009 částku 200.000,- Kč a dne 15.7.2009 částku 100.000,- Kč, kdy takto z uschované částky vyplatil oprávněné celkem 2.604.000,- Kč, následně ode dne 6.1.2010, kdy mu bylo ze strany oprávněné doručeno daňové přiznání k zaplacení daně z převodu nemovitostí ve výši 96.000,-Kč byl povinný částku do 15-ti dnů uvolnit přímo ve prospěch příslušného správce daně, toto neučinil a ani učinit nemohl, neboť zbylé finanční prostředky vložené schovatelem na jeho uschovatelský účet spotřeboval a neoprávněnými operacemi s finančními prostředky na uschovatelském účtu dosáhl ke dni 30.6.2009 debetního stavu -333,47 Kč, ke dni 31.7.2009 stavu 216,53 Kč, ke dni 31.8.2009 stav 131,53 Kč, ke dni 30.9.2009 stav 1.237,63 Kč a ke dni 30.11.2009 stav 5.330,63 Kč, kdy z tohoto důvodu byla oprávněná nucena daň z převodu nemovitostí včetně úroků z prodlení a nákladů daňové exekuce v celkové výši 105.261,- Kč uhradit Finančnímu úřadu ve Sternberku z vlastních finančních prostředků, čímž poškozené oprávněné A.O., nar. XXXXX způsobil škodu ve výši 105.261,- Kč a až po četných urgencích k vrácení peněz dne 18.10.2010 schovatel částku 96.000,-Kč v hotovosti vložil na bankovní účet,

Za uvedený trestný čin zpronevěry byl obžalovanému podle § 248 odst. 3 trestního řádu trest odnětí svobody v trvání 2 roků. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti advokáta v trvání dvou let.

Proti tomuto rozsudku si podal včas odvolání obžalovaný. Jeho odvolání směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Obžalovaný namítl, že soud I. stupně nesprávně zjistil skutkový stav věci a na základě toho došlo k chybnému právnímu posouzení celé věci. Obžalovaný odkázal na svoji výpověď. Upozornil, že si je vědom svého pochybení, to však spočívalo pouze v porušení stavovských předpisů. Dále upozornil, že ze strany České advokátní komory byl potrestán pokutou ve výši 50.000,-Kč, kterou již uhradil. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek Městského soudu v Brně změnil tak, že jej v plném rozsahu zprošťuje obžaloby.

Na základě podaného odvolání přezkoumal Krajský soud v Brně napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K postupu podle § 254 odst. 1 věta druhá trestního řádu nebyl v tomto případě důvod.

Řízení, které předcházelo napadenému rozsudku nevykazuje podstatné vady. Byla zejména zachována ustanovení trestního řádu zabezpečující právo obhajoby na objasnění věci.

Soud I. stupně ve věci provedl důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 5 trestního řádu tedy tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Provedené důkazy soud I. stupně zhodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 trestního řádu. Nalézací soud hodnotil pouze důkazy, které provedl a při hodnocení důkazů nedošlo k logické chybě. Za této situace a za současné právní úpravy neměl odvolací soud důvod do hodnocení důkazů soudem I. stupně zasahovat. Odvolací soud navíc konstatuje, že se s hodnocením důkazů soudem I. stupně ztotožňuje. Na okraj lze uvést, že odvolací soud má s ohledem na provedené dokazování za to, že obžalovaný si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena, tedy finanční prostředky nikoliv ve výši 96.000,-Kč, ale ve výši celkem 1.400.000,-Kč. Z provedených důkazů se jednoznačně podává, že s celou touto částkou, obžalovaný nedovoleně disponoval, respektive, nedisponoval s ní způsobem, který mu byl stanoven osobou, jejíž zájmy měl hájit. Jednání obžalovaného proto mělo být posouzeno jako trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2, 3 písm. a), c) trestního zákona. Vzhledem k absenci odvolání státního zástupce neměl odvolací soud důvod rušit výrok o vině.

Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody podle zákonné trestní sazby uvedené v § 248 odst. 3 trestního zákona ve výměře od 2 do 8 let. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán. Rozhodnutím kárné komise České advokátní komory ze dne 26.11.2010, sp. zn. K 65/2010 byl uznán vinným z porušení ust. § 16 odst. 1, 2, § 17 zák. o advokacii a byla mu uložena pokuta ve výši 50.000,-Kč.

Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby a výkon tohoto trestu mu byl podmíněně odložen na středně dlouhou zkušební dobu. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti advokáta v pětina zákonné trestní sazby. Takto uložený trest odpovídá zákonu a skutkovým zjištěním. V žádném případě se nejedná o trest nepřiměřeně přísný. Odvolací soud proto neměl důvod rušit ani výrok o trestu.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Krajský soud v Brně
dne 23.11.2011

JUDr. Hana Kleinová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Podruhová